

Júda - www: štvrtý syn patriarchu *Jákoba* a jeho manželky *Ley*; mal troch synov (Er, Onan a Sela); Er bol ženatý s *Tamár*; bol zabity bohom z neznámych dôvodov; podľa starej židovskej tradície levirátneho manželstva Júda potom Tamár oženil Onanom; Onan však vedel, že podľa tradície všetky deti by nemali byť považované za jeho; preto „vylial svoje semeno na zem“ a Boh ho zabil tiež; tak ešte stále bezdetnej Tamár Júda prisľúbila svojho tretieho syna, keď dorastie; keď sa tak stalo, Júda svoj sľub nesplnil; Tamár sa rozhodla zviest svojho svokra, aby nezostala bezdetná, čo židovskej žene uberala na všetkej úcte okolia; oblečená za *prostitútku* sa zahalila závojom a Júda ju nepoznal, keď stála pri ceste; ako mzdu jej dal kozliatko; až keď sa jej tehotenstvo začalo ukazovať a Júda ju obvinil zo závažného trestného činu *cudzoložstva*, Támar preukázala svedectvom sluhov svoju nevinu a Júda uznal svoju chybu; Támar porodila dvojčicku a jeden z nich sa stal predkom kráľa *Dávida*

<http://www.oldmasterprint.com/heemjudah.htm>

A. de Gelder: Júda a Támar (1667)

P. Lastman: Júda a Támar (zač. 17.st.)

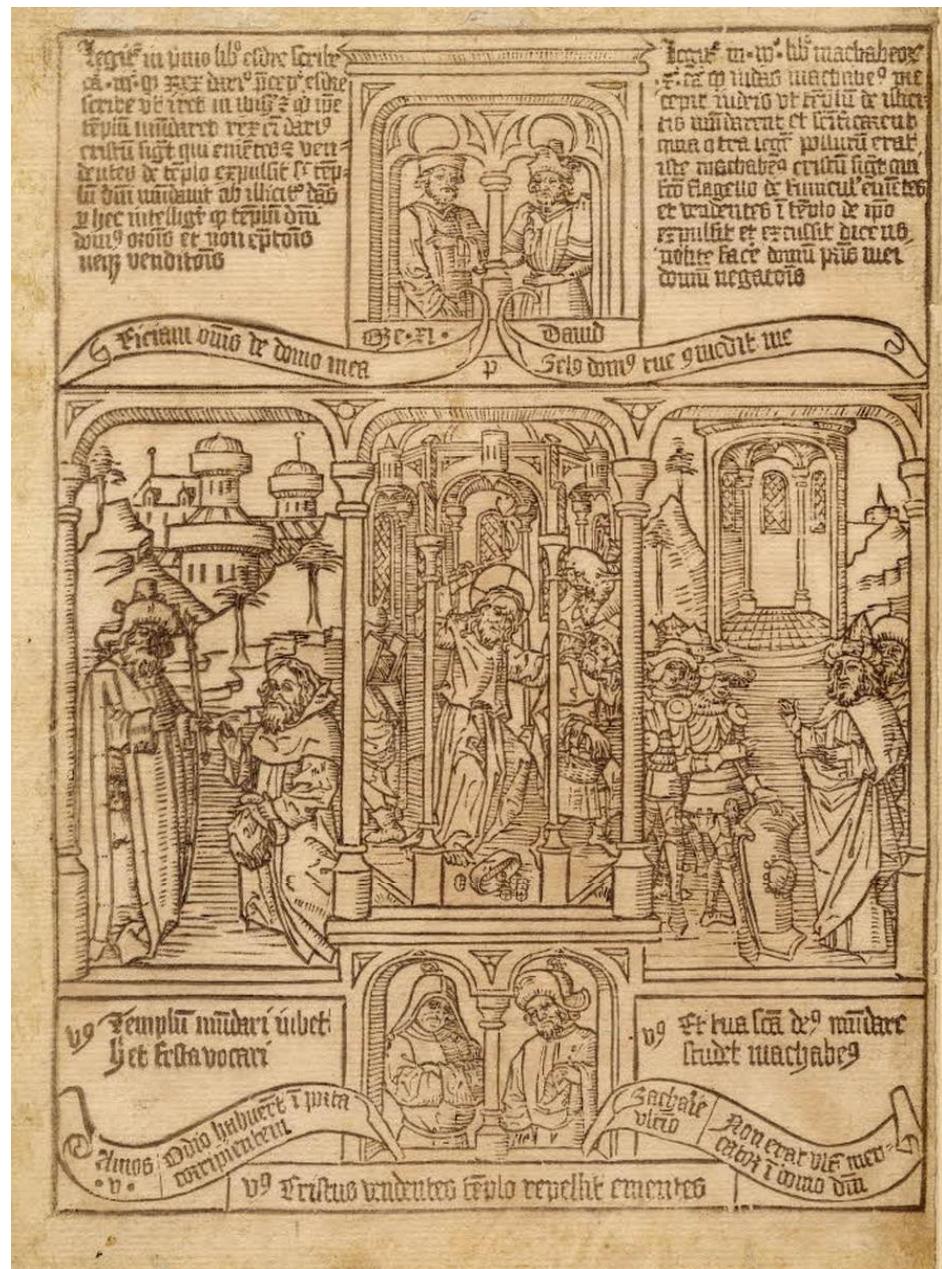
Juda Galilejský - vodca hnutia zélotov, ktoré hlásalo ozbrojený boj proti rímskej správe v *Palestíne*; jeho synom bol Ján z *Gamaly*

Júda Machabejský - (†160 pr.Kr.); hebr. יְהוּדָה הַמְכַבֵּי / Y'hudhah HaMakabi; židovský knaz a tretí syn knaza Matatiáša; viedol vzburu Machabejcov proti Seleukovskej ríši (167 - 160); židovský sviatok chanuka pripomína obnovu židovskej bohoslužby v chráme v Jeruzaleme r. 164pr.Kr. potom, čo Júda Machabejský odstránil helenistickú sochu; s vedomím nadradenosťi Seleukovskej sily počas prvých dvoch rokoch vzbury, stratégou Júdy bolo, aby sa zabránilo stretnutiu s ich pravidelnou armádou; preto sa uchýlil k partizánskej vojne s cielom dať nepriateľovi pocit neistoty; stratégia umožnila Júdovi vyhrať retázec víťazstiev; v bitke pri Nahal el-Haramiah (Wadi Haramia), porazil malú seleukovskú silu pod velením Apollonia, guvernéra *Samárie*, ktorý bol zabity; Júda sa zmocnil Apolloniovho meča a používal ho až do svojej smrti ako symbol pomsty; pozri *Makabejci*; deväť hrdinov, *Matatiáš*

https://en.wikipedia.org/wiki/Judas_Maccabeus

<http://www.jewishencyclopedia.com/articles/9034-judas-maccabeus>

<https://www.google.sk/search?q=Judas+Maccabeus&espv=2&biw=1848&bih=995&tbo=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CDUQsARqFQoTCLWlkLb88cYCFUaZHgodXzUATA>

Kristus čistí chrám, Darius čistí chrám, Judáš Makabejský očisťuje chrám (drevoryt, bloková kniha, 1465)

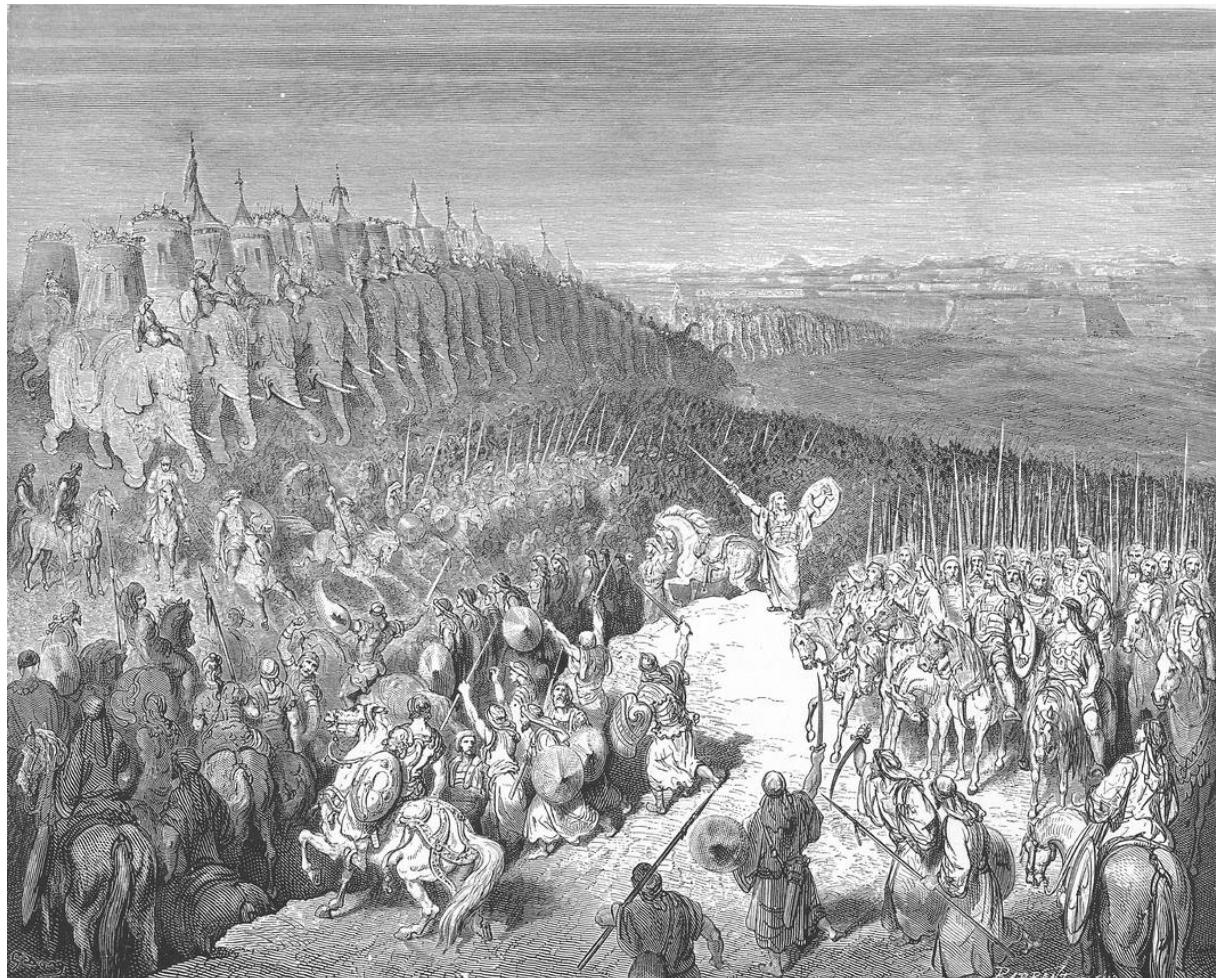
P. P. Rubens: Júda Machabejský sa modlí za mŕtvych (1634-1636)

J. T. de Jesus: Smrť Júdu Machabejského (18.-19.st.)

G. Doré: Júda Machabejský prenasleduje Timotea (drevoryt, 1866)

G. Doré: Júda Machabejský pred armádou Nikanora (drevoryt, 1866)

G. Doré: Anjel poslaný k Izraelu. Vítazstvo Júdu (drevoryt, 1866)

Juda Tadeáš - apoštol Juda Tadeáš

judaimus - jedno z najstarších monoteistických náboženstiev, vytvorené v priebehu 1.tis.pr.Kr. palestínskymi Židmi; židovský boh nemal ani podobu ani meno, židovská tradícia svojho Boha označuje ozdobným prívlastkom – Večný (pozri obrazový spor); jeho vzťah s človekom bol na dovedy nepoznanom vzťahu - dohode (pozri archa zmluvy), ktorú uzavrel prvý raz s Abrahámom a dal mu za vlast Kanaán; zmluvu obnovili Abrahámov syn Izák a vnuk Jákob a neskôr Mojžiš (pozri Sinaj, Pentateuch, Dekalog); židovské náboženstvo je obsiahnuté v literatúre (pozri Tóra, Mišna, Gemara, Kabala)

pozri chasidi, esejci, sanhedrín; Dávidova hviezda, baránok, ghetto; Apokalypsa; koniec sveta; Ašmedaj; ablúcia; kóšer; synagóga; obriezka, chanuka, dreidl; zákonníci, soferim, prozelyta; deň Jahveho; monoteizmus, jahvizmus, islam; židovské ženy; kacírstvo v judaizme

<http://simple.wikipedia.org/wiki/Category:Judaism>

judaizmus podľa krajin -

http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Judaismus_podle_zem%C3%AD
http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Jews_and_Judaism_by_country

judaizmus v Česku -

http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Judaismus_v_%C4%8Cesku

Judáš Iškariotský - jeden z Dvanásťich apoštolov; pre svoje negatívne pôsobenie nazývaný zvyčajne iba Judáš alebo Judáš Iškariotský; mal na starosti peniaze spoločenstva; prvý raz sa jeho ziskuchtivost'

prejavuje v *Pomazaní v Betánnii*; Judáš zradil Krista židovským kňazom a starším (pozri *sanhedrin, farizeji, saduceji*) za tridsať strieborných (pozri *Agónia v Getsemanskej záhrade*); jeho skutok bol predpovedaný Kristom počas *poslednej večere*; neskoršie cítil výčitky, a keď ho pri pokuse vrátiť peniaze, veľkňazi pohrdliovo odbili, obesil sa; zvyčajne zobrazovaný ako dospelý muž s tmavými vlasmi a bradou, niekedy s tmavou pleťou; medzi apoštolmi mal na starosti pokladnicu, preto väčšinou drží mešec; v stredovekom a ranorenesančnom umení mu sedí na ramene démon a šepká mu do ucha *Satanove* slová (antitéza k holubici sediacej na ramene svätcu, prinášajúcej mu božiu zvest’); v motíve *Umyvania nôh apoštolom* je stotožňovaný s postavou učeníka, ktorý si už viaže sandál; pri *Poslednej večeri* pri Judášovi niekedy sedí *pes*; zobrazovaný s odvrátenou tvárou alebo s tvárou odpudivou, s ryšavými vlasmi (zdôraznenie odlišnosti), špinavožltým rúchom (v stredoveku žltá = zlá povest’; pozri *farba žltá*), zvyčajne s odvrátenou tvárou alebo s tmavou bradou a tmavou pleťou; *atribút*: mešec, *diabol* sediaci na jeho ramene; pri *Poslednej večeri* pri Judášovi niekedy sedí *pes*; Judáša Iškariotského v spoločenstve učeníkov potom pre zachovanie počtu nahradza často *apoštol Matej/Matyáš, apoštol Pavol*; pozri *piatok trinásteho; apoštol*

Baleka v súvislosti s heslom *profil trojštvrtinový*: môže vyjadriť morálne odsúdenie zobrazovaného; do trojštvrtinového profilu odvrátená tvár Judáša môže znamenať, že nemá morálnu tvár (*Dürer: Posledná večera, drevoryt, 1510*)

motívy:

- 1.*Judášov bozk* (pozri *Zatknutie Krista/Zrada*)
- 2.Judášove výčitky (Evanjelium podľa Matúša 27,3-5); kľačí alebo stojí v chráme pred *Kaifášom* a ponúka alebo práve odhadzuje peniaze, Kaifáš naznačuje odmietnutie
- 2.Judášove obesenie; v ranorenesančnom umení obesenie na strome; zobrazený s vytlačenými vnútornosťami (podrobnosť prevzatá zo Skutkov apoštolských, nie z *evanjelií*)

Biedermann: napriek tomu v niektorých legendách badať l'útost' s Judášom, ktorý až svojím činom umožnil vykúpenie (Kristovu smrť na kríži); v knihe *Navigatio Sancti Brandani* o írskom moreplavcovi sv. *Brendanovi*, ktorý sa dostal až k *ostrovom blažených*, sa spomína, že Judášova duša dostáva raz za rok pripustku z pekla, aby navštívila ostrov v severnom mori a ochladila sa tam od večného ohňa; je to odmena za to, že Judáš raz daroval jednému chudobnému ľanové súkno; vo výtvarnom umení často zobrazovaný aj *Judášov bozk* (pozri *apoštol Jakub Mladší*)

-v súvislosti s tému *Santa Claus*: v Írsku sa dodnes traduje, že na *Štedrý večer* navštevuje krajiny Judáš Iškariotský; ak sa ten deň niekto pozrie do zrkadla, uvidí ho za sebou, a možno uvidí aj diabla

pozri *apoštol Jakub mladší, pes, Posledný súd – Peklo, Kristus na večeri u farizeja Šimona (Hall); Judášov bozk*

https://cs.wikipedia.org/wiki/Jid%C3%A1%C5%A1_I%C5%A1kariotsk%C3%BD

https://fr.wikipedia.org/wiki/Judas_Iscariote

https://de.wikipedia.org/wiki/Judas_Ischariot

https://en.wikipedia.org/wiki/Judas_Iscariot

http://it.wikipedia.org/wiki/Giuda_Iscariota

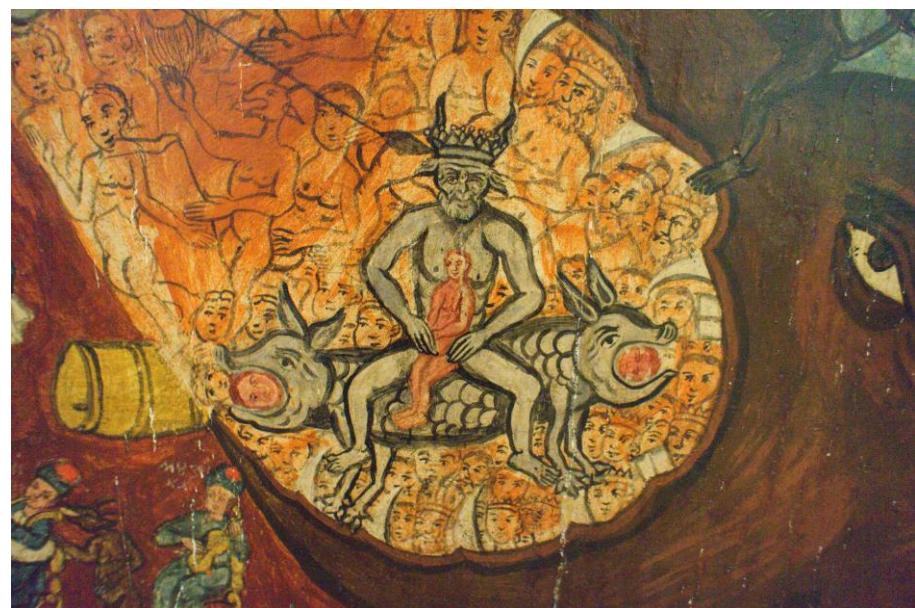
<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%81%D1%82%D0%BE>

<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%81%D1%82%D0%BE>

https://www.google.sk/search?q=Jud%C3%A1%C5%A1_I%C5%A1kariotsk%C3%BD&espv=2&biw=1850&bih=995&tbo=isch&source=univ&sa=X&ved=0C IgBEIkeahUKEwjro7L54LrIAhVmI3IKHcqMCE4

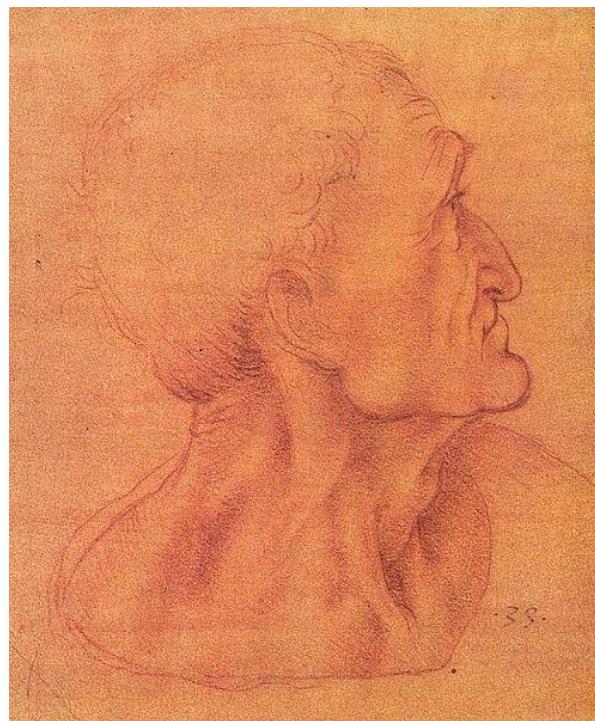
(22,14-15. Kristus potvrdzuje obsah zjavenia). **Veľká nevestka v pekle** (Apokalypsa 1313)

Satan s Judášom na kolenách o Poslednom súde (detail ortodoxnej ikony)

L. Memmo: Judáš prijíma tridsať strieborných (freska, Palazzo Pubblico di San Gimignano, 14.st.)

Leonardo da Vinci: Štúdia Judášovej hlavy (15.st.)

Stredoeurópsky maliar z konca 18.storočia: Posledná večera (detail, 1770 -1790)

H. L. Schäufelein: Posledná večera

S. Ušakov: Posledná večera (17.st.)

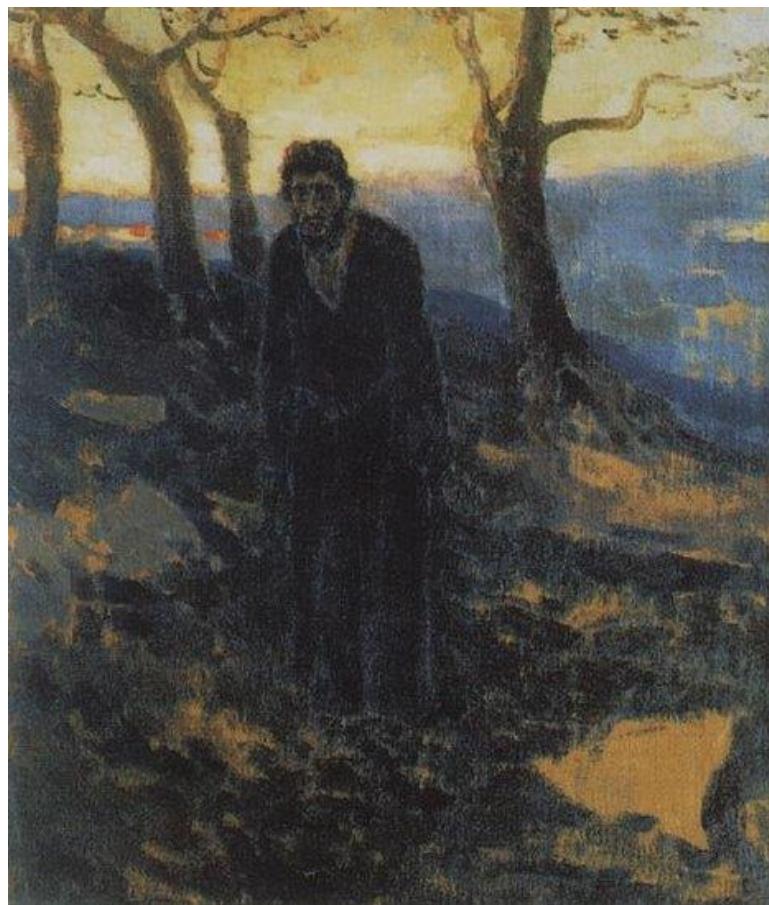
A. Wierix: Posledná večera (rytina, 16.st.)

Rembrandt: Judáš vracia tridsať strieborných (1629)

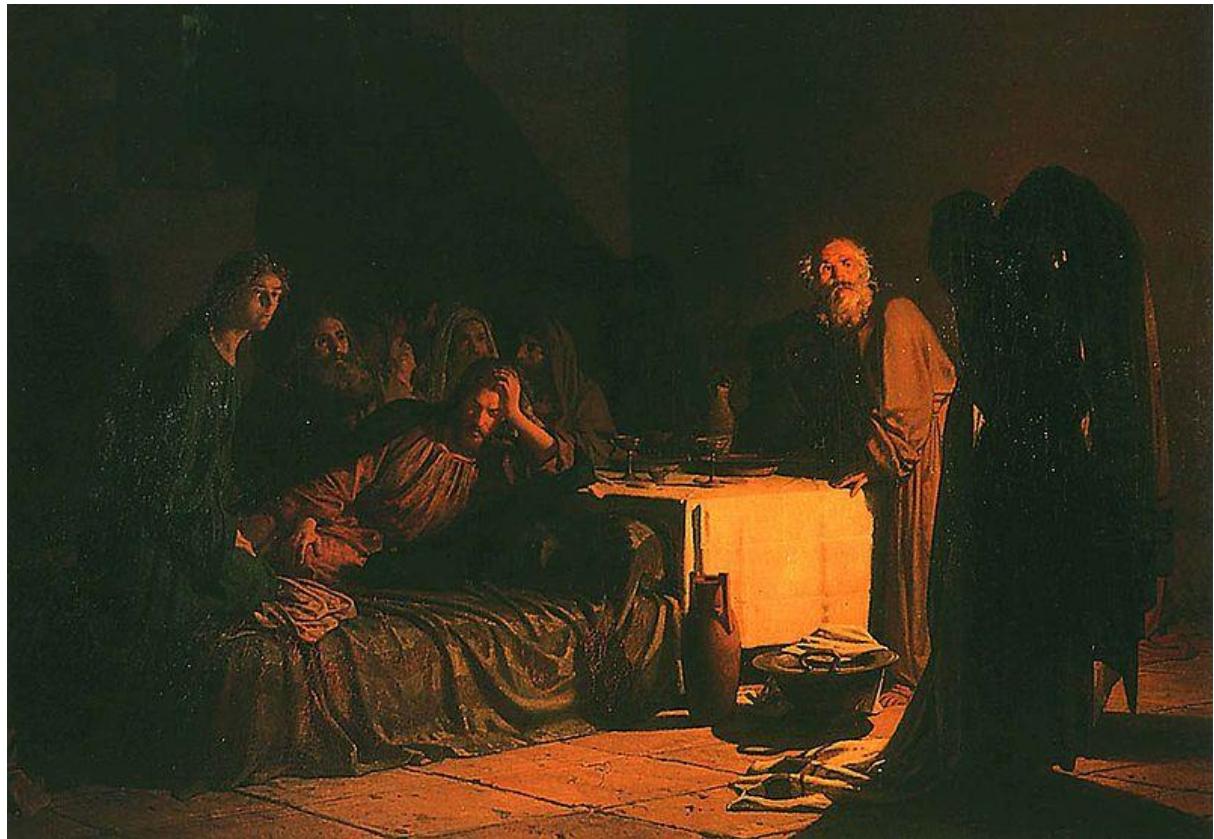
Robert Dunkarton podľa Rembrandta: Judáš vracia tridsať strieborných (mezotinta, 1791)

N. N. Ge: Judáš (1870-1880)

N. N. Ge: Svedomie (1891)

N. N. Ge: Posledná večera (1863)

M. Ormandík: Judáš (2000)

Judášov bozk - motív zvyčajne nechýba v námete *Zajatie Krista* a často je jeho súčasťou; vyskytuje sa aj ako samostatný námet; v klasickom ikonografickom type *Zajatie* stojí uprostred výjavu Kristus s Judášom, Judáš ho bozkáva, naznačujúc tak vojakom, ktorého muža majú zatknuť; táto ikonografická scéna spája v sebe viaceré témy, ktoré sa v ranom stredoveku zobrazovali aj samostatne v minimalizovaných verziach; v ranom stredoveku prichádzajúci Judáš bozkal Krista na lice; od čias *Giotta* maľovali oboch z profilu, pričom Judáš bozkal Krista na pery; nižší Judáš (tento zvyk sa odvodzuje od opisov od „*Zjavenia*“ sv. *Brigity Švédskej* i hieratickej spôsobu zobrazovania a *kompozícia významovej a hieratickej*) má hrubé, vulgárne črty tváre a na rozdiel od Krista je bez *svätožiar*; po zradnom bozku sa na Krista vrhajú vojaci, hádžu mu slučku cez krk, zväzujú ho; Judášov bozk obecne platí ako synonymum pokrytectva a *zrady*; pozri *christologický cyklus*

https://en.wikipedia.org/wiki/Kiss_of_Judas

http://it.wikipedia.org/wiki/Giuda_Iscariota

<http://en.wikipedia.org/wiki/Jesus>

https://www.google.sk/search?q=Kiss+of+Judas&espv=2&biw=1852&bih=995&tbo=isch&imgil=-OU_AzDqDNH63M%253A%253BtOlruyTHVhesgM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fcommons.wikimedia.org%25252Fwiki%25252FFile%25253A14th-century_unknown_painters_-Kiss_of_Judas_-_WGA23904.jpg&source=iu&pf=m&fir=-OU_AzDqDNH63M%253A%25252CtOlruyTHVhesgM%25252C_&usg=_v5wyXTf2JZ-yoW01Qkv9NQU3Y4%3D&ved=0CEIQyjc&ei=u2SJVJvpD477aqGogjg#facrc=_&imgdii=_&imgrc=_

[OU_AzDqDNH63M%253A%3BtOlruythvhesgM%3Bhttp%253A%252F%252Fupload.wikimedia.org%252Fwikipedia%252Fcommons%252F2%252F2d%252F14th-century unknown painters - Kiss of Judas - WGA23904.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fcommons.wikimedia.org%252Fwiki%252FFile%253A14th-centuryunknownpainters-KissofJudas-WGA23904.jpg%3B900%3B1051](http://www.ouazdqdnh63m253a3btolruythvhesgm253a252f252fupload.wikimedia.org252fwikipedia252fcommons252f2252f2d252f14th-centuryunknownpainters-KissofJudas-WGA23904.jpg)

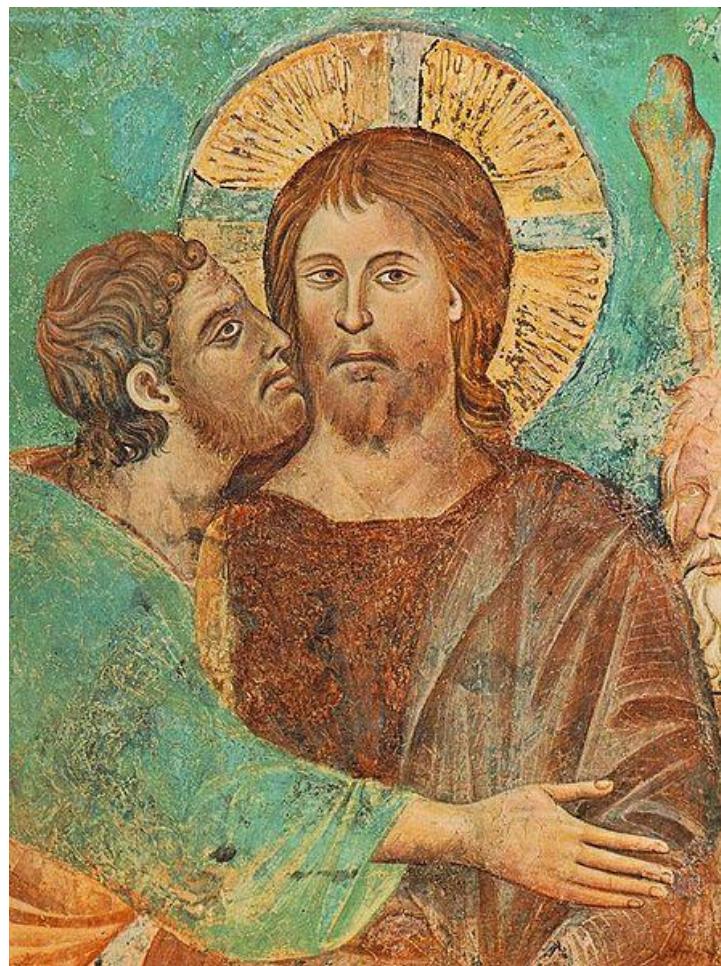
Zajatie Krista. Judášov bozk (Codex Egbert, 980-993)

Judášov bozk (Žaltár zo St. Albans, 1125-1145)

Zrada Ježiša Judášom (Winchesterský žaltár, 1150)

Cimabue: Judášov bozk (freska, detail Zatknutia Krista, Horný kostol sv. Františka v Assissi, 2.pol. 13.st.)

Giotto: Judášov bozk (freska, Scrovegni kaplnka, Padova, 1304-1306)

Anonym: Zajatie Krista, Judášov bozk (iluminácia z Holkham biblie, 1320-1330)

Ježiš medzi učencami, Judášov bozk (miniatúra žaltára opátstva Ramsey, 1300-1310)

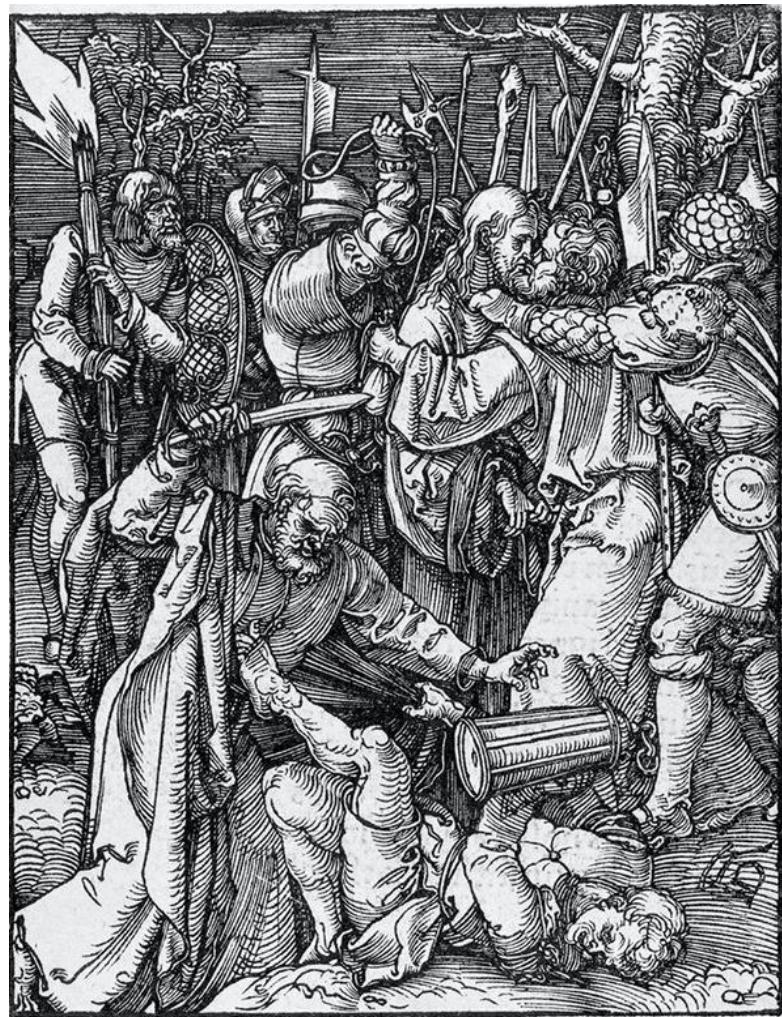
Judášov bozk (Kniha Hodín pre Sarum a Psalterium Queen Mary, južné Holandsko, 1460-1470)

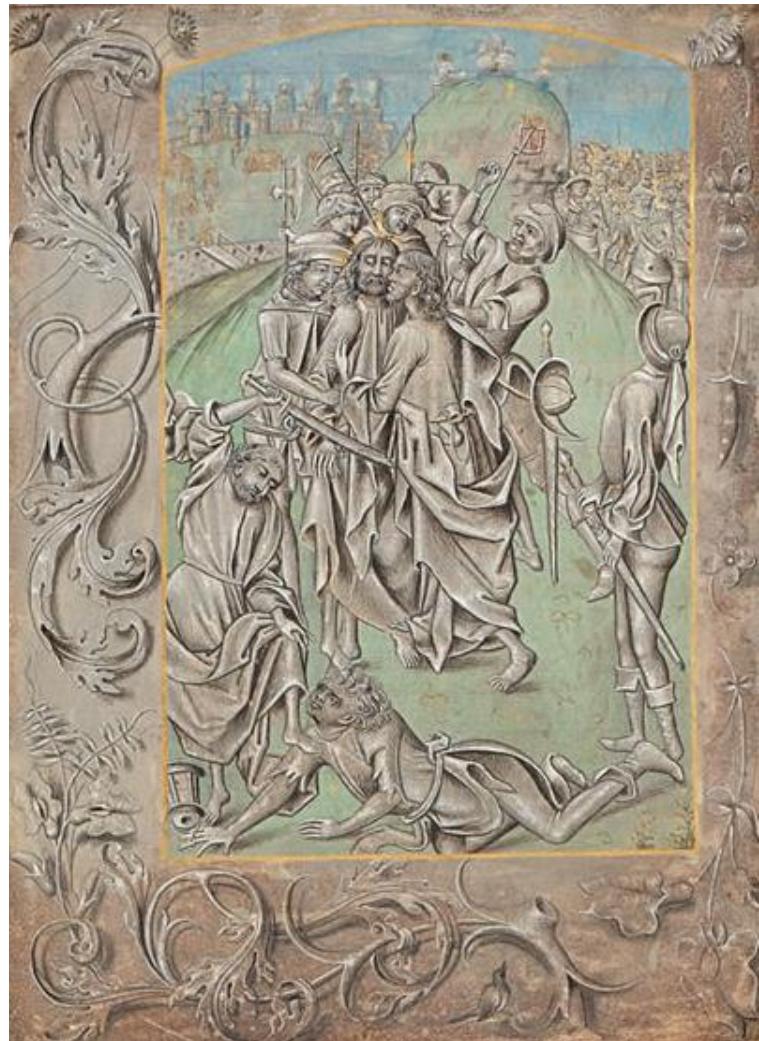
Fra Angelico: Judášov bozk a odrezanie ucha Malchusovi (freska z cyklu kláštora San Marco vo Florencii, 1437-1446)

Judášov bozk (Hodinky Anny Bretónskej, 1500-1508)

A. Dürer: Zajatie Krista (11.grafický list Malých pašíí, 1509)

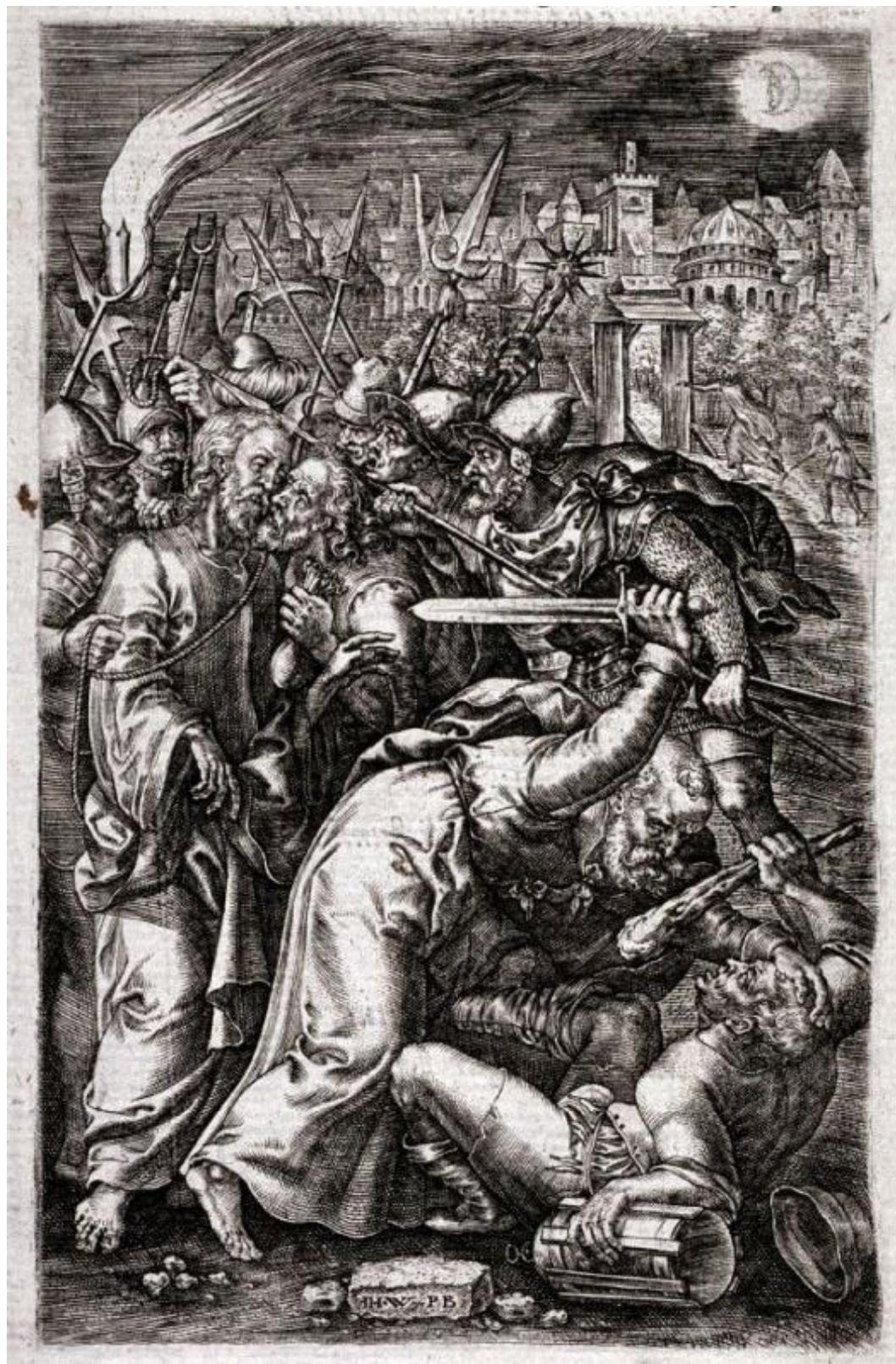
Majster Marguerite de Liederkerke: Zajatie Krista (iluminácia z rukopisu Kniha hodín pre potreby Ríma, 1500)

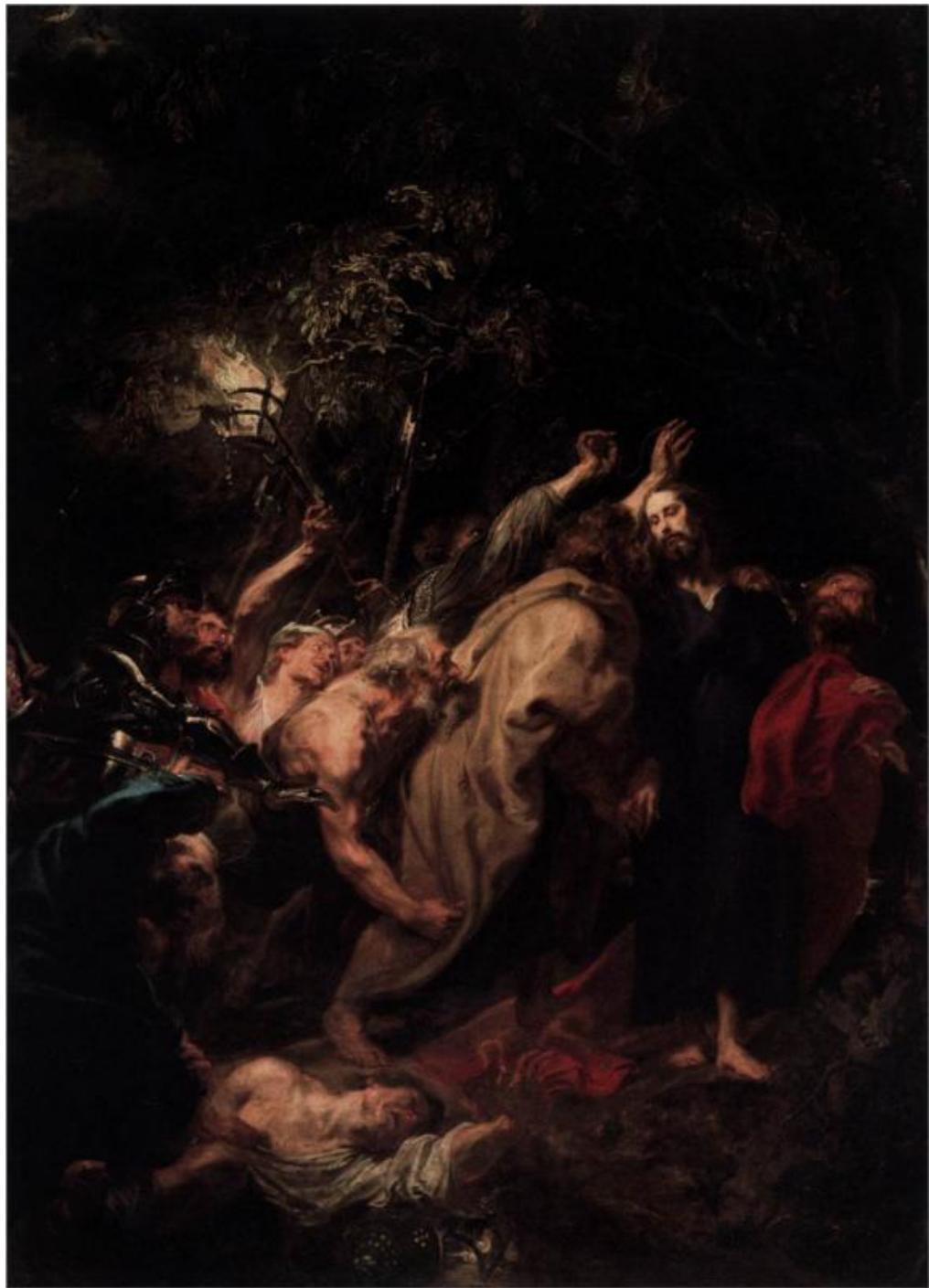
J. Ch. Jegher podľa A. Sallaerta: Judášov bozk (drevoryt, ilustrácia ku knihe Judocus Andries: „Perpetua Crux sive Passio Jesu Christi“ 1649)

P. Galle podľa J. Van der Straet (Stradanus): Judášov bozk (z cyklu Utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista, 16.-17.st.)

H. Wierix: Kristus zradený Judášom (rytina, 16.-17.st.)

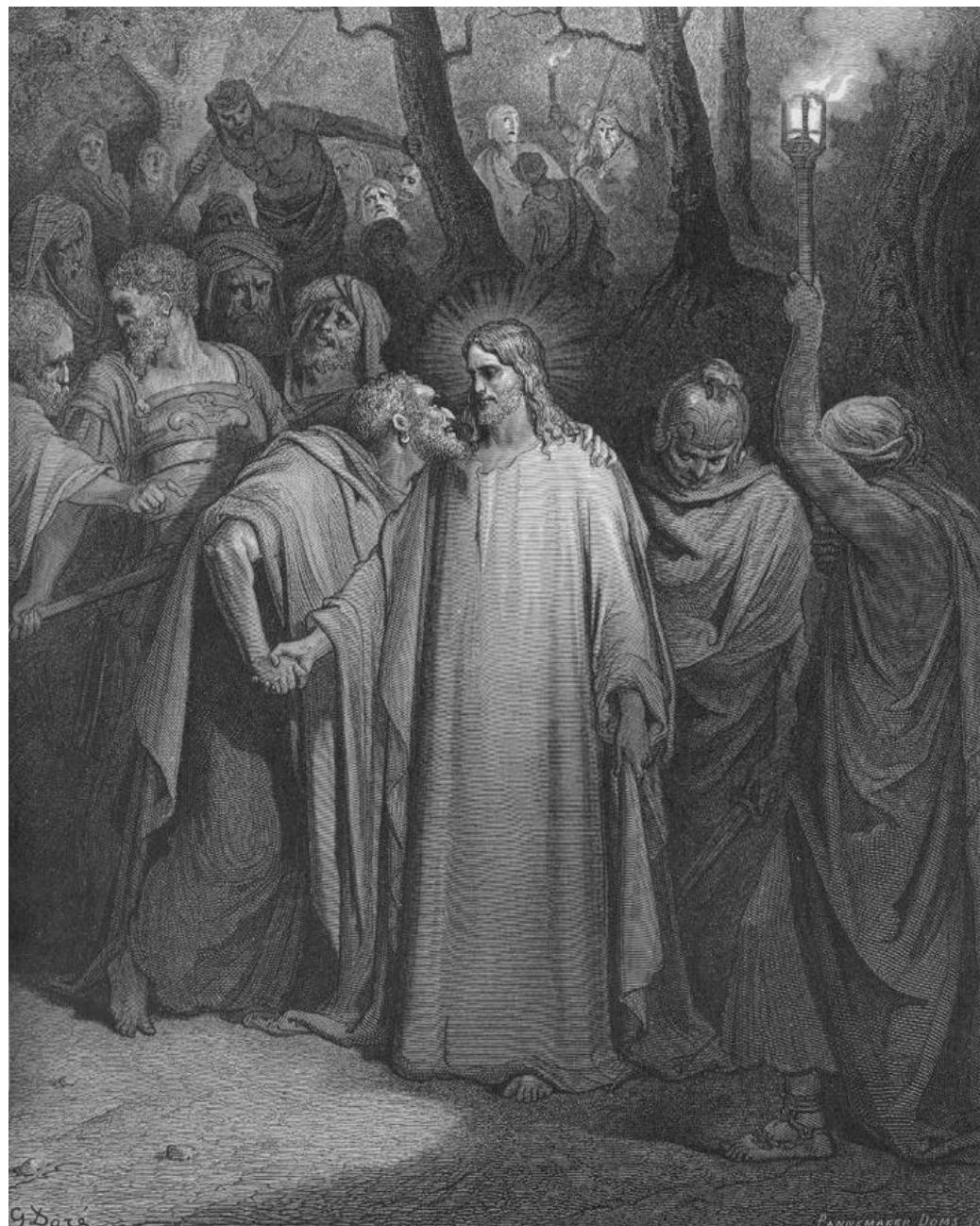
A. Van Dyck: Zajatie Krista (1618 -1620)

Zajatie Krista a Judášov bozk (katedrála Braga, Portugalsko, 17.st.)

T. Couture: Judášov bozk (19.st.)

G. Doré: Zrada. Judášov bozk (drevoryt, 1866)

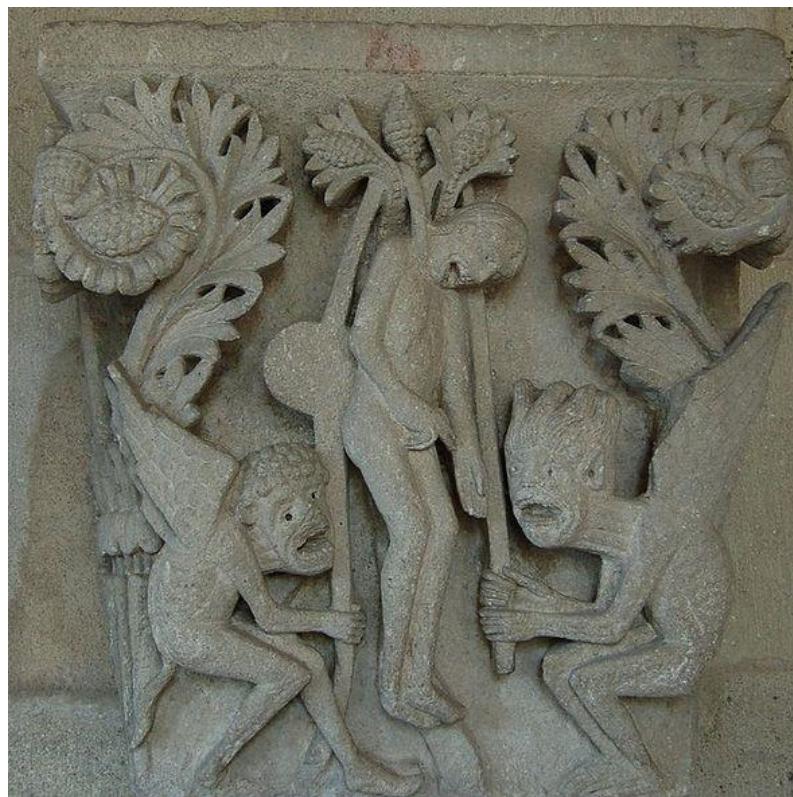

G. Van de Woestijne: Judášov bozk (1919)

Judášova smrť - v ranorenesančnom umení je Judášova smrť zobrazovaná ako obesenie na strome; Judáš visí s vytlačenými vnútornosťami, čo je podrobnosť prevzatá zo *Skutkov apoštolských*, nie z evanjelií; v ľudovej povere na strome, na ktorom sa Judáš obesil vyrástla huba zvaná Judášovo ucho; pozri *Judáš Iškariotský, Judášovo ucho; bricho*

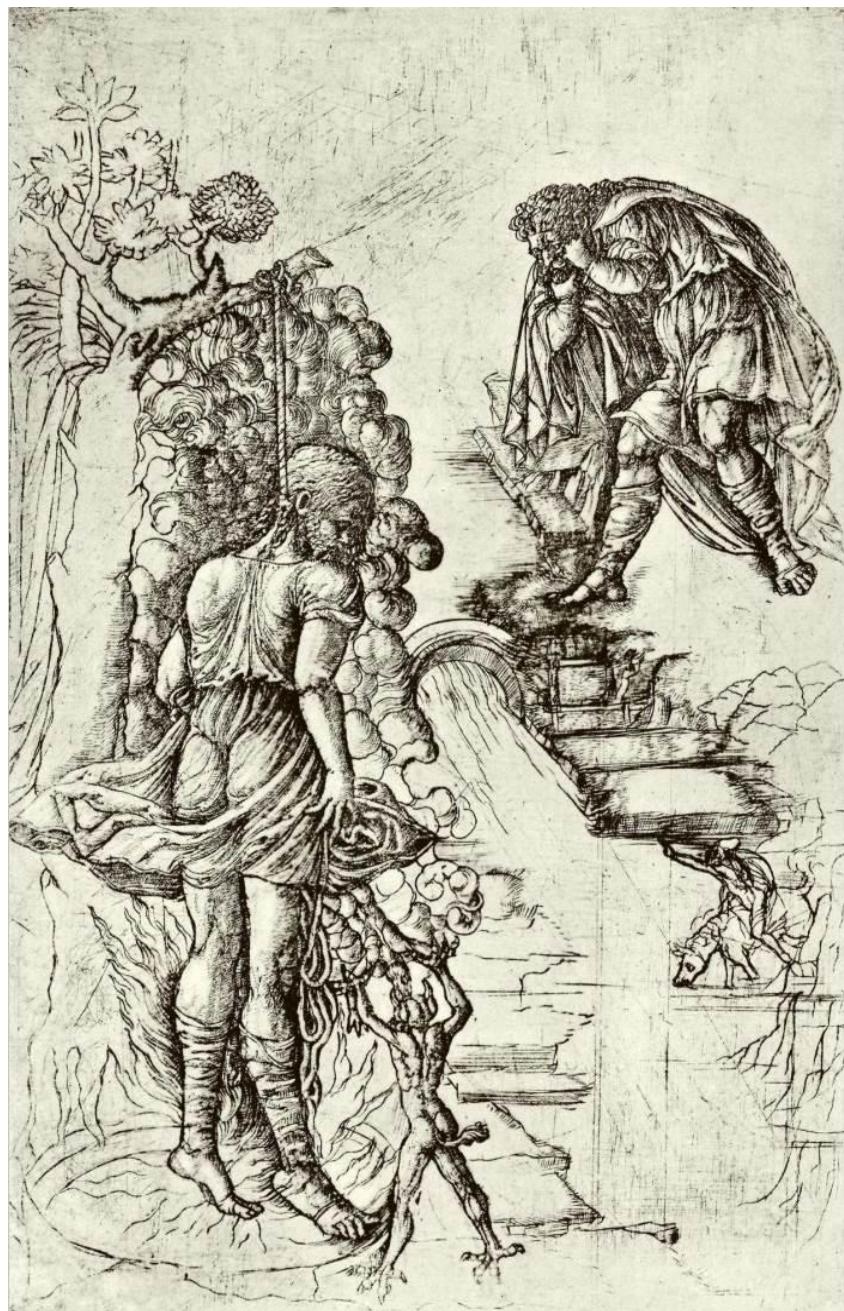
P. Lorenzetti: Obesenie Judáša (freska, okolo 1310)

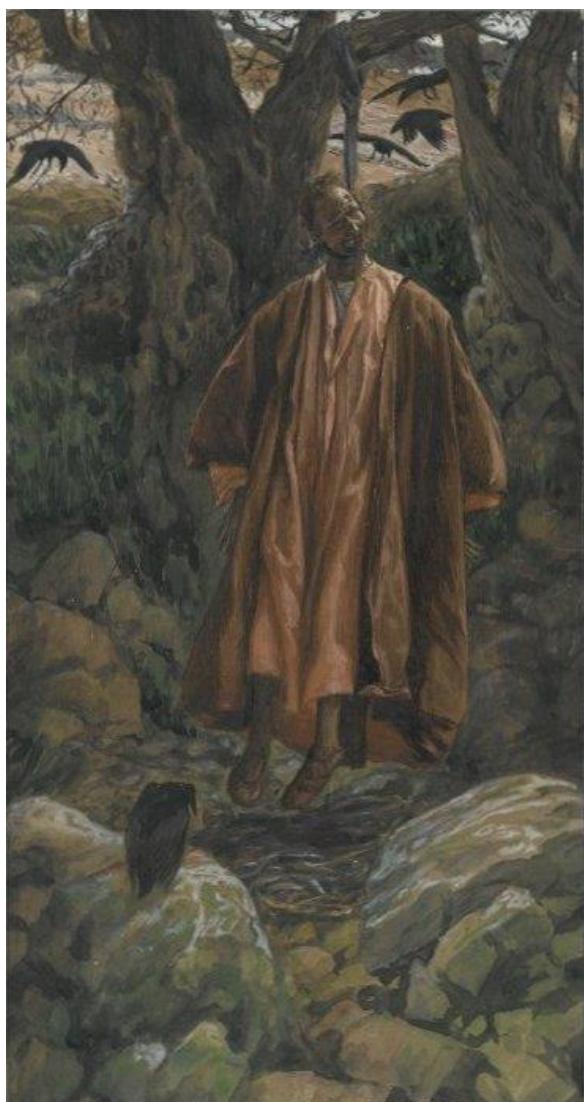
Obesený Judáš a démoni (Katedrála Saint-Lazare v Autun, Francúzsko)

Jacquemart de Hesdin: Nesenie kríža (Prebohaté hodiny vojvodu z Berry, 1384-1409)

J. Duvet: Judášova smrť (eyrina, 1550-1560)

J. Tissot: Obesený Judáš

Judášovo evanjelium - Strážna veža v súvislosti s heslom apokryfné evanjeliá: *apokryfný* text, ktorý zobrazuje Judáša Iškariotského v pozitívnom svetle a naznačuje, že bol jediným apoštolom, ktorý naozaj chápal, kto to bol Ježiš; Ježiš je v spise opísaný ako učiteľ a zjavovateľ múdrosti a poznania, nie ako spasiteľ, ktorý zomiera za hriechy sveta; cieľom tohto gnostického spisu je podkopáť vieru v *Bibliu*

-rukopisný text, *papyrusový* kódex, ktorý pochádza zo 4.-5.st.; bol nájdený v jaskyni pri Níle, blízko Minjá v strednom Egypte; jeho existencia bola známa už okolo roku 185 (spomína ho lyonský biskup *Ireneus*); kódex má 62 strán (zvitkov) a je písaný v koptštine (pozri *Koptovia*); obsahuje ešte List Petra Filipovi a Zjavenie Jakuba, ktoré boli známe už z nálezov v Nag-Hammadi; o Evanjeliu Judáša vedeli *cirkevní otcovia*, ale v 6.storočí sa jeho stopy strácajú; text pochádza z egyptskej *gnostickej* sekty a už prvotná *cirkev* ho považovala za *kacírsky*; je to spis sekty *kainitov*, ktorá podľa Ireneja z Lyónu uctievala *Kaina* a *Judáša*; spis tvrdí, že Ježiš sám požiadal Judáša, aby ho zradil, aby sa Ježišova duša mohla osloboodiť od tela, čo celkom vyjadruje gnostické učenie o spasení, v ktorom *telo* vystupuje ako niečo zlé, negatívne, od čoho sa treba osloboodiť; v Evanjelium Judáša sa ďalej píše, že Judáš vydal Ježiša chrámovej stráži, ktorá ho prišla zatknuť; nepíše o *Ukrižovaní*, smrti a *vzkriesení*, iba naznačuje *nanebovstúpenie*; evanjelium píše, že ostatní učenici Ježiša nechápalí, iba Judáš; spis bol napísaný ako polemika proti oficiálnemu kresťanskému chápaniu postavy a úlohy Ježiša; prvý raz mohla súčasná verejnosť vidieť spis počas veľkonočných sviatkov roku 2006, ked' spoločnosť National Geografic zverejnila anglický, nemecký a francúzsky preklad koptského textu a niektoré úryvky publikovala na internete; vzácny dokument bol objavený v 40.rokoch v *Egypte* a ilegálne vyvezený do

Švajčiarska a odtiaľ sa dostal do USA; 2001 sa k jeho vlastníctvu prihlásila nadácia *Maecenas*, ktorá pod mediálnym tlakom postúpila práva na zverejnenie spoločnosti National Geografic; počas komplikovanej cesty bol rukopis poškodený a čiastočne stratené niektoré jeho časti; vedecký bádateľ Hans-Gerhard Bethe z Humboldtovej univerzity v Berlíne sa vyjadril v polemike o pravosti spisu, že ide o zaujímavý text, ktorý bol pôvodne určený iba pre úzku skupinu čitateľov, stúpencov gnostickej sekty, v ktorej prostredí spis vznikol; napriek rozsiahlej rekonštrukcii spisu, ktorá trvala viac ako päť rokov, sa podarilo zachrániť 4/5 spisu; pozri *christologický cyklus*

Judášovo ucho - pozri *Judášova smrť*

Judea - lat. – „*Judska*“; hebr. jehudim, grécky judaoi

Malý lexikón biblie: územie pomenované po Júdovom kmeni (pozri *dvanásť kmeňov Izraela*); nachádzalo sa v južnej časti Palestíny; na tomto území si Židia po návrate z babylonského otroctva vytvorili štát a nazývali ho hebr. jehudim, grécky judaoi (538 pr.Kr.); prví Židia sa vrátili pod vedením Zerubábela, miestodržiteľa menovaným Peržanmi; perzska nadvláda trvala 200 rokov, kým nebola vystriedaná gréckou počas vlády *Alexandra Macedónskeho*; po jeho smrti (r. 323 pr.Kr.) sa dostala pod helenistickú nadvládu prostredníctvom rodu *Ptolemaiovcov* a *Seleukovcov*; tí chceli nanútiť židom helenistickú vzdelenosť a zrieť sa náboženstva; vtedy začal odboj *Machabejcov*, počas ktorého si Židia vybojovali náboženskú slobodu a potom za dynastie *Hasmodejovcov* vytvorili samostatné kráľovstvo; nezávislosť Judey skončila expanziou Ríma roku 63 pr.Kr.; Rimania vymenovali za kráľa *Herodesa Velkého*, ktorý sa pre odpor ľudu dostal k moci až 37 pr.Kr.; po jeho smrti si jeho kráľovstvo rozdelili jeho traja synovia; na čas bola Judea zjednotená pod vládou Herodesa Agrippu, keď r. 41 dostal od cisára Claudia územia, ktoré predtým boli rímskou provinciou; po Aggripovej smrti r. 44 sa Judea opäť stala rímskou provinciou; r. 66 sa Židia vzbúrili proti rímskej nadvláde, avšak v židovskej vojne utrpeli porážku a definitívne stratili svoju samostatnosť; pozri *Chizkijáš*; *Kristus pred Herodesom*; *Izrael, Hebreji, Kaifáš*;

-Judea symbolizovaná na rímskych minciach motívom palmy; pozri *atribúty, symboly, alegórie a prirovnania*

A. Collaert podľa J. van der Straet: L'ud Judey sa raduje pri prísahe Hospodinovi (1589)